

ת"פ 56520/05 - מדינת ישראל נגד אביעד כאלף, יואב כהן

בית משפט השלום בראשון לציון

06 יולי 2017

ת"פ 56520-05 מדינת ישראל נ' כאלף ואח'

ת"פ 12018-10-16

מספר פל"א 211474/2016

לפני כבוד השופט שירלי דקל נוה
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאים
1. אביעד כאלף
2. יואב כהן.

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרת מרים

הנאשם 2 וב"כ: עו"ד אריה שמאי

אשתו של נאשם 2

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

(בעניינו של נאשם מספר 2)

הנאשם 2 הורשע, על פי הודהתו, בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיןוני, בעבירה של סיוע לשבל"ר.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, בתאריך 18/5/2018, בשעות הלילה, הגיעו נאשם 1 ואחר למקום בו חנה הרכב בו
עמוד 1

החזק המתلون, סרקו את המקום ועזבו לאחר מספר דקות.

בחוץ, או בסמוך לכך, הגיעו הנאים 2 יחד עם נائم 1 ברכב מזדה (להלן: "רכב המזדה") בו נהג נائم 2.

נائم 1 ירד מרכב המזדה, כשהוא מצויד בפטק עליו רשומים מספרי לוחית הרישוי והקודן של הרוב בו החזק המתلون, הלהר לעברו של הרכב, בעוד נائم 2 המשיך בנסיעה והמתין במעלה הרחוב.

נائم 1 נטל את הרכב של המתلون, הניעו באמצעות מפתח רכב מותאם ומס' הקודן, נסע בו, עצר בסמוך לרכב המזדה ושני הנאים החלו בנסיעה, כרכב המזדה נהוג ע"י נائم 2 בעקבות הרכב שנטל נائم 1.

כמו כן, הנאים 2 הודה והורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית, המიיחסת לו ב- ת.פ 12-10-2018 של בימ"ש זה, ולביקשו צורפה העבירה לתיק העיקרי. לפי עובדות כתוב האישום בתיק המצורף, בתאריך 26/5/16 הורה בית המשפט על שחרור הנאים 2 בתנאים של מעצר בית מלא.

בתאריך 16/9/16, בשעת לילה מאוחרת, במהלך מ追逐 משטרתי יוזם, בסמוך לעיר כפר סבא, נתפס הנאים 2 כשהוא מחזיק בביתו, בנגדו להוראה החוקית.

בדיוון שהתקיים ביום 7/11/2017 ניתנה הכרעת דין, והנאים 2 הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקירות. ב"כ הנאים 2 ביקש שירות המבחן לבחון את שאלת ביטול הרשותה.

לפי התסקירות שהתקבל ביום 15/3/2017, הנאים 2 בן 34, נשוי, אב ל-3 ילדים, מנהל אורך חיים דתי ומתגורר עם משפחתו בתל-אביב. הנאים מסר כי הנה בעל השכלה של 12 שנים, בישיבה Ticconit, לא גvais לצבא על רקע אי התאמאה ועובד כמשגיח כשרות בסופרמרקט בתל-אביב.

הנאים 2 התקשה לקבל אחריות על כוונה פלילית במעשהיו. מסר כי נאים 1 הנה גיסו, שהצעיר לו להצטרף אליו, ורק לאחר מעצרו ע"י המשטרה גילתה שהרכב גנוב.

שירות המבחן התרשם מנטיית הנאים 2 לטשטש ולהפחית את חומרת המiosis לו בכתב האישום, ומקושי להתבונן באופן ביקורי על התנהלותו השולית.

ונוכח ההתרשם מטיסון במצבו של הנאים 2, הוצע לו לבדוק השתלבות בקבוצה טיפולית, אך הוא שלל בפני שירות המבחן צורך או נזקקות להמשך מעורבות טיפולית.

שירות המבחן התרשם כי אין מדובר באירוע חריג וייחיד עבור הנאים, וכיימת נטייה להתנהלות שולית ועמדות בעיתיות כלפי גורמי חוק וסמכות, ללא מוטיבציה או נוכחות מצד נאים 2 לעריכת שינוי במצבו.

במצב דברים זה, שירות המבחן לא יכול היה לגבות המלצה טיפולית, וכן התקשה לבוא בהמלצת לביטול הרשותה, וסביר כי יהיה בכך מסר מטשטש עבור הנאים.

לפיכך המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך בעינוי צופה פנוי עתיד, במסגרת מאסר על תנאי, ואם בית המשפט שוקל בנוסף הטלת עונשה קונקרטית, הומלץ על צו של"צ.

בדיוון שהתקיים לאחר קבלת הتفسיר, ב"כ הנאשם ביקש לדוחות את הדיון להגשת תסקיר משלים, לאחר וטען שהנאשם מעוניין לשתף פעולה בתהיליך הטיפול וביקש לחתן לו הזדמנויות לכך, אף הנאשם 2 אישר את דבריו. בהתאם לבקשתו, בית המשפט הורה על קבלת תסקיר משלים.

מהتفسיר המשלים שהתקבל, מיום 29/6/2017, עולה כי בפגישה נוספת שהתקיימה עם הנאשם 2, הוא ביטא אמ比ולנטיות ביחס להשתלבות בתהיליך טיפולו, ושירות המבחן התרשם כי הוא עדין מתקשה לעורוך בחינה ביקורתית של התנהלותו ודפוסיו הבעייתיים, ופועל מתוך מוטיבציה חייזנית בלבד, על מנת להביאו לסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה בדיון.

שירות המבחן שTCP את הנאשם 2 בהתרשםותו, והנאשם 2 הביע נוכנות ראשונית לבחון השתלבות בתהיליך טיפולו.

לאור שנייה הריאוני שחל בעמדתו של נאשם 2, ועל מנת לבחון את יכולתו להיראות ולהיתרם מקשר טיפולו, הומלץ על דחינת הדיון ב-4 חודשים.

בדיוון היום ביקש הנאשם 2 לסיים את ההליך המשפטי וטען כי הוא מותר על עתירתו לביטול הרשעה, וב"כ הצדדים טענו לעונש.

ב"כ המאשימה הפניה לגור דין שניית בעינויו של נאשם 1, שנגזרו עליו 6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס, ועטרה להשิต על נאשם 2 מחיצת מהעונש.

ב"כ המאשימה הפניה לאמר בتفسיר שירות המבחן וטענה כי העובדה שנאשם 2 אינו מעוניין למצות את ההליך הרפואי מצבעה על מי שבוחר שלא בדרך השיקום.

כמו כן, ב"כ המאשימה עטרה לחילוט רכבו של נאשם 2, הרשות על שם אשתו של נאשם 2, לאחר ששימש לביצוע העבירה.

ב"כ נאשם 2 טען כי נאשם 1 הורשע בעבירה של גניבת רכב, ואילו נאשם 2 הורשע בעבירה פחותה בחומרתה, של סיווג לעבירות שבלי"ר. ב"כ נאשם 2 הדגיש כי נאשם 2 נעדר עבר פלילי, הודה והביע חרטה על מעשייו, חלפה תקופה של שנה מאז האירוע ולא נ עברו על ידו עבירות נוספות למעט העבירה של הפרת הוראה חוקית.

ב"כ הנאשם 2 טען כי יש להסתפק בהטלת מאסר על תנאי.

אשר לחילוט הרכב, ב"כ הנאשם 2 טען שהוא זה בלתי מידתי להורות על חילוט הרכב בנסיבות המפורטוות בכתב

האישום המתוקן. עוד טען כי אשתו של הנאשם 2 היא שנוהגת ברכב ומשתמשת בו כדי להגיע לעבודתה ולהסיע את שלושת הילדים.

ה הנאשם טען כי הוא המפrens העיקרי בבית. עלול להיות מפותר מעבודתו אם יורשע.

העבירה שביצע הנאשם 2, של סיווע לשבל"ר, פוגעת בערך החברתי המוגן של זכות הקניין, וכן פוגעת בצדירותם הכלכלית, בשל העלאת פרמיות הביטוח. הפגיעה בערך החברתי המוגן אינה במידה גבוהה, שכן העבירן העיקרי בתיק היה הנאשם 1, ונ啻 2 שמש כמסייע בלבד, בכך שהסייע את הנאשם 1 למקומ ביצוע העבירה.

כמו כן אצין, שבפועל לא נגרם נזק, שכן הנאים נתפסו בכף, ונגנית הרכבת סוכלה.

אשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית, הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מכך, הנו עקרון כבוד החוק.

מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי הוטלו על הנאים עונשים שונים בין מסר על תנאי לבין מסר חדש מסר, שיכל וירצוז בעבודות שירות, והכל בהתאם לנسبות ביצוע העבירה ונسبותיהם האישיות של הנאים.

לא מצאתי שיש מקום לצאת לקולא מטעמי שיקום, שכן לא התקיים במקרה דנן, למקרה הצער, שיקום.

בגישה העונש המתואים לנ啻 2, יש להתחשב בכך שה הנאשם 2 נעדר עבר פלילי, ובעצם ההרשעה יש משום פגיעה פוטנציאלית בתעסוקתו. הנאשם נטל אחריות בבית המשפט על מעשיו, אף כי מתפקיד שירות המבחן עולה שהוא מטשטש מחומרתם.

איןני סבורה שיש ללמידה מהענישה שהוטלה על נ啻 1 לעניינו של הנאשם 2, וכי יש ללמידה מעקרון אחדות הענישה במקרה דנן. יש לאבחן בין שני הנאים, לאחר שניתנו 1 הורשע בעבירה שונה וחמורה יותר. מנגד, נ啻 1 הנו בגין צער, ששתף פעולה בהליך טיפול, תפקיד שירות המבחן בעניינו היה חיובי, ועובדות אלה עמדו לזכותו בעת גירת דין.

לנוכח כל האמור, אין סבורה כי בעניינו של הנאשם 2 יש להסתפק בהטלת ענישה מרתיעה ומשמעותית וצופה פניה עתיד.

אשר לבקשת ה啻ים, לאור העובדה שהרכבת שחייבו התבקש, אף ששימש לביצוע העבירה, שוויו נמור, אשתו של הנאשם היא זו שעשויה שימוש ברכב כדי להגיע למקום עבודתה, לאור נסיבות ביצוע העבירה אין מקום להורות על חילופי הרכבת.

לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

א) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, והנאם 2 לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירה בקשר לרכיב לפי סימן ה' לפרק י"א לחוק העונשין, לרבות ניסיון או סיוע לבצע עבירה מעבירות אלו.

ב) מאסר על תנאי למשך חודשים, והנאם 2 לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ג) קנס כספי בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב-8 תשלום חודשים, שווים ורצופים החל מיום 1/8/17 וב-1 לכל חודש שלאחריו. באם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו או במלואו, יעמוד כל הקנס או יתרתו לפירעון מיד.

לביקשת הנאם 2, ככל שהופקדו על ידו כספים במסגרת הליך המעצר, הם יקוזזו לטובת הקנס, והיתריה תוחזר למפקיד. כל זאת בגין מניעה חוקית, לרבות עיקולים.

ד) הנאם יחתום על התcheinבות בסך של 5,000 ₪ שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה לפי סימן ה' לפרק י"א לחוק העונשין. לא תחתם התcheinבות תוך 7 ימים, "אסר למשך 7 ימים.

הנאם יפנה לזכירות בית-המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס וחתימה על התcheinבות.

הmozgim_shnafuso_Berchav_yozero_lanam 2.

הרכב יוחזר לנאם 2, בכפוף להמצאת מסמכי בעלות ותשלום עבור אחסון.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודיע היום י"ב تموز תשע"ז, 06/07/2017 במעמד הנוכחים.

שיורי דקל נוה, שופטת

